

nam propo^sitio æqualitas est rationum, in quatuorque minimis reperitur, disunetam sicut in quatuor cōsistere perspicuum est: sed & continentem nihilominus. vno enim hæc perinde ac duobus vicitur, bīsq. id accipit, in hunc modum, qualis primi respectus est ad secundum, talis secundi ad tertium: bis enim hic secundum di^ctū est. Quare si secundū bis possum sit, quatuor erunt ea quæ constante proportione. Est autem etiam ius in minimis quatuor, ratiōque eadem est: quippe cūm disuneta simili modo inter se ea sint & quibus, & quæ. Sicut igitur primus terminus sese habebit ad secundum, ita tertius ad quartū. igitur etiam alterna vice, sicut primus ad tertium, ita secundus ad quartū. quare etiam totum ad totum, quod distributio binatim copulat: quæ, si etiam ita composta fuerint, iuste copulat.

CAPVT VII.

Primi igitur termini cum tertio, & secundi cūm quartu*m* iugatio ius illud est, quod in distributione cōsūlit. Ius autem est medium: eius inquam quod p̄ter proportionem est, quod enim proportionē constat, est medium: ius autem constat. Hanc verò proportionem mathematici geometricam vocant: propterea quod in geometrica evenit: ut eadem totum ad totum rationem habeat, quam haber alterutrum ad alterutrum. Non est autem continens hæc propo^sitio: non enim unus & idem terminus efficitur, & cui & quod. Ius hoc igitur est id, quod proportionē constat: iniuria id, quod p̄ter proportionē est, vnde fit ut alteri plus, alteri minus exhibeat, id quod & in actionibus ipsis contingit: qui enim iniuria afficit, plus, qui afficitur, minus ex bonis habet: in malis autem contraria: quippe cūm minus malum, si ad maius comparetur, boni locum obtineat. minus enim malum magis expetendum est, quam maius: at quod est expetendum, est bonum: & quod magis, maius. Atque hæc vna iuris species est. Reliqua verò altera iuris est emendatiui, quod in commerciis tum spontaneis, tum inuoluntariis fit: diuersamque à priore speciem habet. Ius enim publicorum bonorum distributionum ea semper fit proportionē, quæ dicta superius est, nam si ex pecuniis publicis facienda sit distributio, eadem ratione fieri, quam habent inter se ea quæ fuerint contributa, iniuriāque item huic iuri opposita p̄ter eandem est proportionem.

A ἡ γὸν αἰδήσια, ἵστηται δὲ λόγου, καὶ εἰ τέταρτον ἐλαχίστον. οὐδὲ οὐδὲ μητρεύθη, ὅπις τέταρτος, δῆλον. διῆται καὶ συμετέχει. τῷ γὰρ ἑνὶ τοῖς δύοτοῖς καὶ πάνται, καὶ δὲ λέγεται. τῷ ὀφέλει α, τῷ δὲ τῷ βοῦ οὗτος καὶ τῷ β, τῷ δὲ τῷ γ. διῆται οὐδὲ τῷ β, τίτηται. οὐτε εἰδούσι τῷ β, τεθύνει δὲ, τέτταρες ἔσται τὰ αἰδήσια. Εἰτε δὲ καὶ τὸ δίκαιον εἰ τέταρτον ἐλαχίστον, καὶ τὸ λόγος ὁ ἀντός: μητρεύτω γὰρ ὁμοίως, οὐδὲ τε, καὶ διῆται αὕτη οὐ αἴρεται τῷ β, οὐτας ὁ γ τῷ δι. καὶ εἰδημάτις αὔτη, οὐδὲ δι τῷ γ τῷ β τῷ δι. οὐτε καὶ τὸ δίκαιον τῷ διόλον τῷ διόλον. οὐδὲ οὐ νομίζει συμβάτες καὶ οὐτας συμπεθή, δικάγμενοι συμβάτες.

Κεφαλαίου ζ.

Cαρπὸν τὸ αἴρεται τῷ γ, καὶ οὐ τῷ β, τῷ δι. οὐ σύγειται, τὸ εἰ διανομὴ δίκαιον δέ, καὶ μέσον τὸ δίκαιον. τούτεσι τοῖς παρὰ τὸ αἰδήσιον τὸ γὸν αἰδήσιον, μέσον τὸ δὲ δίκαιον, αἴρεται τὸ δι. καὶ μέσον τὸ δίκαιον καλοῦσθαι δὲ τὸν τοιαύτην αἰναλογίαν, γεωμετρεῖσθαι δι μαθητικοῖς. οὐ γὸν τῷ τῇ, μετεικῆ συμβάταις καὶ τὸ διόλον τῷ διόλον, οὐδὲ ἐκτίτεται τῷ διόλοτερον. Εἰτε δὲ οὐ συμετέχει αὕτη οὐτε λόγοια. οὐ γὸν γίνεται εἰς αἰσθητὸν δέργος, οὐ καὶ οὐ τῷ λόγῳ οὐδὲ δίκαιον τῷ διόλοτερον τῷ διόλον, αἰδήσιον τῷ δι. αἴσιον, τὸ παρὰ τὸ αἰδήσιον. γίνεται αἴρεται τὸ μέρον πλέον, τὸ δὲ ἔλασθον. οὐδὲ καὶ δῆται τὸν ἔργων συμβάταις. οὐ μέρος γὸν αἴσιον, πλέον ἔργος οὐ δι. αἴσιον μέρος, ἔλασθον τῷ αἴσιον. οὐδὲ δὲ τὸ κακόν, αἰπάπαλιν εἰς αἴσιον γὸν λόγοι γίνεται τὸ ἔλασθον κακόν, τῷ μείζον κακόντεστι γὸν τὸ ἔλασθον κακόν, μέλλον αἴρεται τὸ μείζον. τὸ δὲ αἴρεται αἴσιον, καὶ τὸ μέλλον, μείζον. τὸ μέρος οὐδὲ εἶδος τὸ δίκαιον, πάτεται. Τὸ δὲ λοτόπον δὲν, τὸ διορθωτικόν, οὐ γίνεται εἰ τοῖς συνδικάτοις καὶ τοῖς ἐκοστοῖς, καὶ τοῖς ἀκούστοις. πάτεται δὲ τὸ δίκαιον, μέρος εἶδος ἔργος τὸ περιτετραγωνικόν. τὸ δὲ διανομῆτικὸν δίκαιον τῷ μείζον, αἱτεῖ καὶ τὸν αἰδήσιον δέ, τὸν εἰρηνικὸν καὶ γὸν ἀπὸ γηραιστῶν ποιῶν, εἴτε γίγνεται οὐ διανομὴ, ἔσται καὶ τὸν λόγον τὸν ἀντόν, ἐν τῷ ἔργοισι τῷ διόλοισι τὰ εἰσενεγένεται καὶ τὸ αἴσιον, τὸ αἴσιον μέρος τῷ δίκαιον πούτῃ, παρὰ τὸ αἰδήσιον δέ τοι δι.